

Thomas Edetun.

Linköpings mesta konstnär gillar landskap

Hans konst hänger på Moderna museet i Stockholm och på konstmuseet i Göteborg, runt om i Östergötland och i privata samlingar både i Sverige och utomlands. Ska man finna en gemensam linje för målningarna kan man säga att Thomas Edetun avbildar landskap med en twist.

Publicerad
den 20 juni 2014 15:00

– Visst har jag bakomliggande budskap, men för min del är jag mer intresserad av vad betraktaren tycker. Tyvärr får jag inte alltid veta hur andra upplever den, och det finns aldrig en enhetlig sanning. Det är det som är intressant och en av konstens styrkor, säger konstnären som har sin ateljé i konstnärsföreningen Alka i Valla – ett sätt att få gemenskap i ett ganska ensamt jobb.

Just nu pågår utställningen "Double View – samtida landskapskonst", med konstnärer från hela Sverige där Thomas är den ende lokale konstnären. Han har i många år jobbat just med landskap.

– Oftast ser man vad det är jag målar, jag använder mig av traditionella inslag inspirerad både av gammal och modern konst, säger han medan han visar ett vykort med ett snölandskap med texten "Jävla vinter" över snett i rött.

– Jag kan lägga in något som egentligen inte hör dit, för att ge betraktaren möjlighet att tolka bilderna på ett nytt sätt.

Molnigt experiment

Inspirationen kan komma från vitt skilda håll. Thomas samlar referenserna både i och utanför datorn, och försöker knycka så mycket som möjligt från så många håll som möjligt. Vissa saker återkommer omedvetet, som moln till exempel, som återfinns i en målning av en man med hår som ser ut som moln.

– Ofta kan jag hitta en färg att utgå från, eller ett landskap, och plockar in element allt eftersom. Och ibland tar jag med ord eller titlar - jag försöker hålla mig öppen och undvika att vara duktig. Prövandet är en process, Det blir som en upptäcktsfärd ända från början, och jag vill inte värdera för mycket, jag bara jobbar. Det har hänt att jag jobbat på en målning i två-tre år och till slut insett att jag inte kommer någonstans. Andra gånger kan jag bli klar på femton minuter. Men grunden är att jag försöker starta utan förutfattade meningar, säger han och noterar att "förr var konsten för de skickliga genierna", medan den numera är mer öppen.

Inse sin roll

Teckning har han alltid hållit på med, men att försöka bli konstnär var något han tog sikte på i 19-årsåldern. Det är först på senare år som han verkligen insett att han är konstnär.

– Min titel har ingen prioritet, det viktiga är att skapandet är kul att hålla på med även om det är på gott och ont. Det är hela tiden ett ensamarbete jag får pusha mig själv i - det gäller att skaffa en bra metod för det. Det är skönt att bestämma själv, men jag får ta all skit om det går dåligt.

Som så många andra konstnärer lönearbetar han på sidan om. Tidigare inom sjukvården och omsorgen, och nu mest som tekniker och intendent på museer. En skön brytning från vardagen, men han har förstås alltid något nytt konstprojekt på gång i huvudet under tiden och går till ateljén för att vara strukturerad efteråt. Men hemma, där har han mest andras konst på sina väggar.

– Det är roligare med andras grejer. Det kan vara målningar av kollegor, grafikblad, svensk konst. Ja, något man fastnar för helt enkelt. Om jag hade obegränsad budget hade jag nog varit en riktig samlare och haft alla de stora hemma.

Business viktigare än kultur

Kulturlivet i Östergötland, det är ganska rikt, enligt Thomas. Med konsthallen Passagen, många yrkesverksamma konstnärer och några gallerior. Men kulturen har lägre anseende än i andra delar av världen.

– Generellt tror jag inte vi förstår hur viktig kulturen är för oss. Att ställa frågor och ifrågasätta. Det har jag funderat på många gånger, att i till exempel Tyskland och Frankrike får man med kulturen på ett annat sätt. Här i Sverige däremot värdesätts entreprenörskapet högre. Konst är inte så enkelt, och ibland får jag till och med ett intryck av att folk tror att jag försöker lura dem. Jag tycker inte om all konst jag heller, och all konst kan inte förstås vid första anblick. Ibland behöver man läsa texten för att förstå innebörden.

När han inte målar eller jobbar då?

– Just nu har jag ingen fritid. När jag inte är här i ateljén lönearbetar jag, och annars är jag mest här. Men i sommar ska jag ha semester är det tänkt. Då ska jag till Frankrike och kolla på en alldeles speciell altartavla: Isenheimaltaren av Matthias Grünewald- ett av de största västerländska konstverken.

Fakta om Thomas Edetun

Gör: Konstnär och tekniker på konstmuseum.

Född: I Linköping.

Bor: I Gamla Linköping.

Ålder: 51 år.

Familj: Fru Camilla och fyra barn: Sara, Ellen, Lisa och Julia.

Utbildning: Lunnevals folkhögskola 1984-1986, Hovedskous målningsskola i Göteborg 1986-1988, konsthögskolan i Stockholm 1988-1993.

Intressen: Konst såklart, musik ger energi när jag målar och genrerna är många: hårdrock, punk, klassiskt, country. Film ser jag gärna och ger mycket inspiration.

Drömmes: Just nu Paris, nästan lite skamligt att jag inte varit där än. Om jag målade Eiffeltornet hade jag fäst mest uppmärksamhet vid konstruktionen.

Drivkraft: Nyfikenhet. Jag kan snöa in på de mest konstiga saker, till exempel jeans eller kameror.

Förebild: Engelske landskapsmålaren John Constantin, normmannen Leonard Rickhard.

Drömmer om: Mer tid i ateljén, men jag måste överleva och det är ytterst få som kan leva enbart på konsten.